

Или е вярно обратното становище, а именно че механизмът за контрол по член 3, параграфи 2, 4 и 5 от Регламент (ЕО) № 1484/95, включително в случаите на последваща проверка, следва да се тълкува в смисъл, че когато препродажба или препродажби са осъществени от вносителя на пазара на Общността на цена, по-ниска от декларираната CIF вносна цена за въпросната пратка с включени дължими вносни мита, тези препродажби не съответстват на предписаните условия (за пласиране) на пазара на Общността, така че дори само поради този факт се дължат допълнителни мита? Има ли значение за отговора на последния въпрос обстоятелството дали вносителят е препродал продуктите на цена, по-ниска от приложимата представителна цена? Във връзка с това от значение ли е фактът, че приложимата представителна цена в периода преди 11 септември 2009 г. е различна от установената след този период? Освен това релевантно ли е за отговора на тези въпроси обстоятелството дали купувачите в Съюза и вносителят са свързани лица?

- 2) Ако от отговора на изложените в точка 1 въпроси следва, че препродажбата на загуба е достатъчна индикация за това, че декларираната CIF вносна цена трябва да бъде отхвърлена, как в такъв случай следва да се определи размерът на дължимите допълнителни мита? Изчислява ли се митническата основа в съответствие с методите за определяне на митническата стойност в членове 29—31 от Регламент (ЕИО) № 2913/1992⁽³⁾ на Съвета относно създаване на Митнически кодекс на Общността? Или митническата основа следва да се установи единствено въз основа на приложимата представителна цена? Що се отнася до периода преди 11 септември 2009 г., допуска ли член 141, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1234/2007 използването на приложимата в този период представителна цена?
- 3) Ако от отговора на първия и втория преюдициален въпрос следва, че за възникването на задължението за заплащане на допълнителни мита е решаващо обстоятелството, че внесените продукти са препроадени на загуба на пазара на Общността, и че размерът на дължимите допълнителни мита трябва да се изчислява въз основа на представителната цена, то в такъв случай, като се има предвид решение на Съда на Европейския съюз от 13 декември 2001 г., *Kloosterboer Rotterdam B.V.*, C-317/99, ECLI:EU:C:2001:681, съвместим ли е член 3, параграфи 2, 4 и 5 от Регламент (ЕО) № 1484/95 с член 141 от Регламент (ЕО) № 1234/2007?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1484/95 на Комисията от 28 юни 1995 година относно определяне на подробни правила за прилагане на системата на допълнителни вносни мита и относно фиксиране на представителни цени в секторите птиче месо и яйца и за яйчен албумин, и за отмяна на Регламент № 163/67/ЕИО (ОВ L 145, 1995 г., стр. 47; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 17, стр. 92).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 година за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти (Общ регламент за ООП) (ОВ L 299, 2007 г., стр. 1).

⁽³⁾ ОВ L 302, 1992 г., стр. 1.

Преюдициално запитване от Rechtbank Noord-Nederland (Нидерландия), постъпило на 1 март 2018 г. — HQ, IP, чийто законен представител е HQ, JO/Aegean Airlines SA

(Дело C-163/18)

(2018/C 182/12)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Noord-Nederland

Страни в главното производство

Ищци: HQ, IP, чийто законен представител е HQ, JO

Ответник: Aegean Airlines SA

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 8, параграф 2 от Регламент № 261/2004⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че пътник, който съгласно (транспонираната в националното право) Директива 90/314/ЕИО⁽²⁾ относно пакетните туристически пътувания, пакетните туристически ваканции и пакетните туристически обиколки има право да поиска от туроператора си да му възстанови пълната стойност на билета, не може да изиска възстановяване и от въздушния превозвач?

- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, може ли въпреки това пътникът да изиска от въздушния превозвач да му възстанови пълната стойност на билета, ако се приеме, че туроператорът му, ако може да бъде държан отговорен, не е в състояние от финансова гледна точка да възстанови пълната стойност на билета и че туроператорът не е предприел също така предпазни мерки, за да гарантира възстановяването?

- ⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).
- ⁽²⁾ Директива 90/314/ЕИО на Съвета от 13 юни 1990 година относно пакетните туристически пътувания, пакетните туристически ваканции и пакетните туристически обиколки (ОВ L 158, 1990 г., стр. 59; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 9, стр. 248).

Преюдициално запитване от Arbeidsrechtbank Gent (Белгия), постъпило на 7 март 2018 г. — Ronny Rohart/Federale Pensioendienst

(Дело C-179/18)

(2018/C 182/13)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Arbeidsrechtbank Gent

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ronny Rohart

Ответник: Federale Pensioendienst

Преюдициални въпроси

Следва ли принципът на лоялно сътрудничество по член 4, параграф 3 ДЕС във връзка с Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз, приет с Регламент (ЕИО, Евратом, ЕОВС) № 259/68 ⁽¹⁾ на Съвета от 29 февруари 1968 г., да се тълкува в смисъл, че не допуска законодателство на държава членка, което забранява при изчисляването на пенсията за осигурителен стаж и възраст на работник или служител въз основа на неговите вноски в тази държава членка да се взема предвид военната служба на заинтересованото лице, отбита в посочената държава членка, тъй като към момента на военната служба, както и след това, заинтересованото лице е било без прекъсване длъжностно лице на Европейския съюз и поради това не отговаря на изискванията за приравняване съгласно законодателството на държавата членка?

- ⁽¹⁾ Регламент (ЕИО, Евратом, ЕОВС) № 259/68 на Съвета от 29 февруари 1968 година относно Правилника за длъжностните лица и Условието за работа на другите служители на Европейските общности и относно постановяване на специални мерки, временно приложими за длъжностни лица на Комисията (ОВ L 56, 1968 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 8, стр. 12).

Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 9 март 2018 г. — Agrenergy Srl/Ministero dello Sviluppo Economico

(Дело C-180/18)

(2018/C 182/14)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato